

ster eller de politiske kommentatorer eller de læserbrevsskribenter i det sidste halvandet år, der ikke har forudsagt CD's snarlige død. Det lykkedes ikke for dem - vi overlevede! Det gjorde vi, bl.a. fordi valgkampen blev et opgør med blokpolitikken.

Dengang blokpolitikken var på afstand, dengang det var uforpligtende, var der mange mennesker, der sagde: Ih, hvor ville det være godt og farverigt, hvis vi nu for fremtiden virkelig kan se forskel på regering og opposition. Men da det så kom til stykket og det pludselig blev nærværende og man i en valgkamp kunne høre, hvordan det var, hvis det blev blokpolitik, så afviste vælgerne det. CD fik tilslutning, og Venstre og De Konservative måtte midt i valgkampen ændre deres strategi fra en blokstrategi til en strategi, der vendte sig mod midten.

Det var sundt for det danske samfund. For blokpolitikken ødelægger al stabilitet. At den ene halvdel af befolkningen skal sættes op imod den anden, at løsningerne bliver usikre, og at ingen kan planlægge, er ikke til fordel for det danske samfund. Nej, heldigvis endte valget med, at konsensusamfundet vandt.

I CD er vi glade for regeringsgrundlaget, og vi er glade for den åbningstale, som statsministeren holdt, og som vi gerne vil takke for. Den åbner nemlig en ladeport for samarbejde, ikke mindst med Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Centrum-Demokraterne er jo i regering for at sikre, at samarbejdet mellem borgerlige og socialdemokrater fungerer. Det er nu sådan, vi mener det danske samfunds stabilitet bliver sikret bedst. Nu er det op til Venstre og De Konservative, om de vil spille med, og talerne i dag har da i alt fald tydet på, at det vil de gerne.

Der er ingen, der kan beskyldte regeringen for at spille hasard med den danske økonomi. Målsætningen er en stabil kronkurs, lav inflation, et solidt betalingsbalanceoverskud og nedbringelse af underskuddet på de offentlige finanser.

I virkeligheden er regeringens målsætning jo nøjagtig den samme som den, V og K har, og i valgkampen så vi da også, at forskellen i udspilene omkring finansloven i virkeligheden var 10 mia. kr. ud af flere hundrede milliarder kroner. Det vil være uforståeligt, ikke mindst uden for dette hus, hvis det ikke er muligt at få et forlig mellem V og K og regeringen på det område.

I valgkampen sagde CD, at forudsætningen for, at det danske velfærdssamfund kan overleve, er, at vi får et godt erhvervsliv, og at er-

hvervslivet har ordentlige vilkår. Det er erhvervslivet, der skal tjene de penge hjem til det danske samfund, som sætter os i stand til at have den sociale standard, som vi alle sammen er tilhængere af.

Derfor glæder vi os også over, at der både i regeringsgrundlaget og i åbningstalen er lagt så megen vægt på erhvervs politikken, som der er: at erhvervslivets vilkår skal forbedres, f.eks. når det gavner de generelle rammebetingelser, at der skal være et bedre samarbejde mellem det offentlige og det private, at der skal være støtte til små og mellemstore virksomheder, bl.a. gennem regelforenkling og erhvervsservicecentre, at man skal styrke kvaliteten i uddannelserne helt fra folkeskolen og op til universiteterne - for det er nu alligevel på vores viden, vi skal konkurrere i fremtiden - og endelig glæder vi os over, at regeringen spiller ud med en styrkelse af forskningen. Alt i alt en politik, der vil føre til, at det danske erhvervsliv kan klare sig, og at vi dermed har et dansk velfærdssamfund.

I dag har der jo været megen debat om grønne afgifter. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde i en kort bemærkning tidligere, men det er altså både i skattereformen og ved de ting, der er skrevet ned i regeringsgrundlaget, fastsat, under hvilke vilkår man kan lave grønne afgifter i det danske samfund, og den melding er vi tilfredse med.

Nu bliver der også fra statsministerens side meldt ud, at arbejdsmarkedsreformen skal have et serviceeftersyn. Vi mener, det er glædeligt, at regeringen har et beredskab omkring eventuelle flaskehalse, og vi er også tilhængere af en opstramning af rådighedsreglerne. Det drejer sig ikke bare om den geografiske afstand, men også om den type job, der skal tages, når man har været ledig.

Men jeg vil gerne benytte lejligheden til at understrege, at CD ikke støtter og ikke går med til en generel nedsættelse af dagpengesatsen som et forsøg på at komme nogle af disse problemer til livs. Det er ikke den rigtige vej at gå. Man skaber en række sociale tabere i stedet for at få flere i arbejde, for udgangspunktet er, at langt de fleste ledige er interesserede i at få arbejde, er kede af ikke at have arbejde og ønsker at få arbejde. Derfor ville det være underligt at straffe disse mennesker ved nedsættelse af dagpengesatsen. Så den løsning på problemerne ser CD ikke som en mulighed.

Vi er tilfredse med, at regeringen sammen med erhvervslivets parter vil forsøge at skabe